Principiul constantei de a fi (I)

On August 18, 2012

Privește lucrurile din perspectiva a ceea ce poți fi, acționând în concordanță cu ceea ce ești.

Aveam nevoie de cineva care să mă cunoască, și totuși să nu mă cunoască. De un martor al unei mari tranziții spre un „altceva" provizoriu neconturat. Cineva care să mă perceapă nu așa cum eram de fel, ci așa cum puteam fi după o mare transformare, după o noapte furtunoasă, *une rencontre avec moi-même* . Să uite de mine, ca apoi să-și amintească. Şi invers, ca un fel de vice-versa.

O judecată fără cunoaștere? sau O cunoaștere fără judecată?

Întunericul mă învălui cu toată puterea lui, mistuitor și rece, ca pe-o scoică de mare. Îl simțeam aproape ca pe un colos gata să mă strivească, sub forma unei structuri imense care se impunea mental, o unitate mistificatoare care îmi împiedica orice compromis cu rațiunea, orice motivație pentru participarea corespunzătoare la marea „devenire".

Masca permanentă a separării de orice reper real

Decădeam tot mai mult în abisul înrobitor al uitării, al neștiinței, al neînțelegerii din careul trecutului, al deteriorării propriei mele naturi. Mă condamnam singur, ca Chuck Noland, din " *Cast Away* ", punându-mi masca permanentă a separării de orice reper real, care concomitent mă supunea constant la un proces de uitare de sine. De parcă aș fi primit ordin de la însuși Mephistopheles să distrug întreaga lume, începând cu a mea, căci scotea la iveală tot ce rămăsese artificial în relația dintre noi.

Ca o celulă vie, conștiința mea se lupta continuu pentru a exista, pentru simplul fapt că existența sa reprezenta o realitate care ieșea din cadrul anodinului și anonimatului. Mă adâncisem într-o stare de confuzie și dezorientare, la comanda unei utopii totalitare. Mi-era rușine de tăcerea mea glaciară și nesimțitoare față de omul care eram și care îmi dăruise mai mult decât oricine, dar care se înjosea atât de mult în ochii realității prin aparenta nepăsare față de sinele propriu.

Am avut grijă să ascund totul. Breșa cea mai adâncă din existența mea a fost creată de dorința de a ști dacă aveam sau nu vreun control asupra propriului meu Eu. Doar așa am izbutit să descopăr cele mai obscure taine ale părții bune care se găsea în mine, vârful cel mai înalt al artei de a crea noi forme de înțelegere și impact asupra felului meu de a fi.

Am simțit bucuria pură de a mă regăsi.

Leadership: Care este factorul care te poate transforma într-un "altcineva"?

Cunoașterea de sine, rațiunea de a fi sau imaginea a ceea ce ți-ai dori să fii, reprezintă tot atâtea motivații pentru o existență plină de responsabilități, dublată de conștientizarea semnificației acțiunilor tale viitoare, ca lider.

Poți lua decizii care să afecteze pozitiv leadershipul și calitățile tale numai dacă creezi noi

forme de înțelegere și impact asupra felului tău de a fi. Dimpotrivă, unei autocunoașteri care nu te încurajează să te lași în voia naturii tale, în voia propriilor mecanisme de "autorefacere și apărare", uneia care nu te încurajează să-și exerciți mai bine calitățile sau abilitățile excepționale, îi va fi greu să țină pasul cu leadershipul pe care îl dorești.

Care este factorul care te împiedică să te apropii de cine ești cu adevărat? Te lași învăluit de întunericul mistuitor și rece al unei autocunoașteri incerte? Te adâncești într-o stare de confuzie și dezorientare care te face nesigur asupra a ceea ce aștepți de la tine? Te supui unei judecăți continue fără cunoaștere? Te lovești de fluxul unei cunoașteri fără judecată?

Felul de a te privi pe tine însuți rezidă din cunoașterea pe care ți-o readuci aminte din ce în ce mai mult după ce te-ai transformat în altcineva.

Pentru a-ți crește nivelul de autoacceptare și motivație trebuie să discerni asupra realității și asupra propriilor gânduri. Dacă nu-ți personalizezi drumul spre tine însuți până ce izbutești să dezlegi cele mai obscure taine ale părții bune care te caracterizează, nu vei reuși să netezești semnificativ calea către luarea deciziilor corecte. De asemenea, nu vei putea să îmbrățișezi acele valori care îți pot orienta judecata și acțiunile spre efecte, nu spre cauze.

Unui om conștient de capacitatea de neînlocuit a propriului său model de a fi, încrezător în inepuizabila profunzime a propriei sale ființe, și care își călăuzește acțiunile în acest sens, viitorul nu-i poate rezerva decât confirmarea și amplificarea acestor așteptări, prin dezvoltarea unor noi forme corespunzătoare de manifestare a Eu-lui său.

Tu ești martorul cel mai lucid al marii tranziții spre un altfel de a fi altcineva. Indiferent ce aduce leadershipul, reușita ta va veni odată cu modul în care folosești opțiunile care îți dezvăluie caracterul privit prin prisma trecutului.

Încearcă să vezi lucrurile și din perspectiva a ceea ce poți fi, acționând în concordanță cu ceea ce ești.

Principiul constantei de a fi scoate în evidență felul tău de a fi în acele situații, bulversante, când ai impresia că nu te privește nimeni, atunci când nu-ți recunoști calitățile.

Cogito ergo sum – cugeți deci exiști și nu numai atât. Trebuie să-ți direcționezi gândirea spre tine însuți pentru a descoperi acele calități care vor da un sens benefic acțiunilor tale viitoare și care vor favoriza dezvoltarea ta ulterioară, făcându-te să fii "altcineva" în marea masă a liderilor.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-constantei-de-a-fi.html